

ACCIÓ

Badalona, 3 de Desembre de 1932

ANY XIV

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

NÚM. 605

FRANCESC LAYRET

Qui no recorda aquest nom amb emoció? Fins els que el feren assassinar s'han d'extremir al seu record pesat a llur consciència ennegrida per tants de crims pagats i ordenats.

Fa dotze anys que l'assassinaren vilment i amb tota la fredor de la vilesa dels financers i del crim i de les autoritats organitzadores.

A nosaltres, el record d'en Layret ens porta sempre el dels nostres plorats companys Comenys i Estruc pels quals sentia gran afecte. Era un bon amic nostre i amb en Comenys i altres amics venia sovint al Centre Republicà Català a encoratjar nos amb les seves il·luminoses idees.

Voldríem parlar força d'ell, però ens sentim tan petits davant una figura tan gran que la pluma s'ens atasca. Escoltem doncs el que Lluís Comenys, cap de la minoria d'Esquerra Catalana al Parlament, en la vetllada necrològica que el Centre de Dependents organitzà en homenatge a Francesc Layret.

«Catalunya no ha produït des de fa molt temps altre home de les qualitats rectilínies de Layret, ajuntades a una mentalitat poderosa i un formidable esperit combatiu.



Era, a més a més, un orador tribunitista que llançava els arguments i les imprecacions com cops de maça. Fou un precursor: Tot el que ara ha triomfat era un germen de revolució social triomfadora, en pur catalanisme, i democràcia republicana, era la visió immediata a la qual Layret destinava el primer impuls de la seva vida cap a futures realitzacions governants.

**

La figura de Layret seria avui amb l'Estatut, d'un preu inestimable per Catalunya. En els moments de defalliment i d'amargura és el seu record el que ens reconforta i ens guia

El millor que tenim, és el rastre que la seva íntima memòria ha deixat dintre de nosaltres.

**

Layret no creia en la seva mort assassinat, perquè era tulit. Un tulit valent, al qual no li feia por res. Algunes vegades li fallava la crosca i queia rodolant per terra, però es tornava a aixecar impàvit i seguia el seu camí. Aquella vegada no es va aixecar per mai més. Es, però, el seu nom que s'aixeca, com una condemna, com un exemple, com una llum».

Un concurs

Avui no us parlaré d'«aquella paret» del carrer de Sta. Ana, cantonada al de Torredabadal, junt al pont d'en Butifarreta. No us en parlaré perquè encara que no l'hagin enderrocat no passa el temps, doncs per part del propietari segons diuen uns veïns, no cal pas esperar la millora, per quant el propietari opina que de des que les coses van tan malament no és precisament ell de que l'ha d'enderrocar. I quant a l'Ajuntament, és aviat, hem d'esperar que es constitueixi, puix que, pel que es vegé la setmana passada, els regidors no estan ben segurs de que hagin estat elegits regidors i si es troben cada setmana al saló de sessions és per pura casualitat; es troben allí com es podrien trobar al cafè del Foment, posem per cas. De manera, que, haureu d'esperar que l'Ajuntament es constitueixi i que facin l'Alcalde, en fi, que endeguin el cartipàs. Quan això estigui fet, cercaran un notari perquè amb el secretari, puguin fer les actes de les sessions de forma que constatin clara i terminantment el que s'acordi i els que s'encarreguin de la feina.

Aleshores en tornarem a parlar. Fins i tot serà millor perquè, allavors, ens podrà ajudar un nevodet que una cunyada nostra ha deslliurat aquesta matinada, del qual contem que és molt llest i promet.

Enlloc de comentar el perquè «aquella paret» no ha estat encara enderrocada, procuraré atraure l'atenció dels meus llegidors sobre quelcom que ha passat gairabé desapercebut de quasisbé tots els badalonins. No penseu que es tracti de l'establiment sanitari del carrer de Prat de la Riba que està punt d'acabar, essent quasi segur que per la Festa Major es podrà inaugurar puix que si hi faltés algun detall seria de mínima importància. Em refereixo al concurs de jardins i parcs urbans que ha tingut lloc aquest diu.

Es molt estrany que la gent no en parli; però ho és més que la premsa no en digui res. Joestic fins per creure que és una mala volença a l'Ajuntament i volen silenciar-li els èxits que obté. Ja m'ho va dir una vegada el ciutadà desconegut: fes favors que t'ho pagaran a cosses (perdoneu l'expressió; és que hom es troba dintre el seu element i no pot dissimular-ho).

Es cert, també, però, doncs, que l'Ajuntament, de governants excessivament modestos, no ha fet la propaganda ni ha donat la publicitat que el cas mereixia. Va arreglar els terraplens dels jardins de la Rambla deixant-los fets una

maravella; va repintar els vernissats del terra plè gran, joia de jardineria i parqueria (compte, caixista) i va inscriure ho tot al concurs internacional, obtenint, com molt just era d'esperar la més alta distinció. I s'ho calla! Es rafiende l'avial! No coneixaran aliò que diu: alabat ruc, que a fira et duc.

No deixeu d'admirar els jardins de la Rambla. Són coses que no es veuen sempre que es vol. Per bé que els fotògrafs han promès fer una exposició de clixès.

—Escolteu, no deieu que no hi havia Ajuntament?

Té raó: Res, pleguem volia parlar del fang dels carrers i de les aceres, però ho deixaré córrer. De totes maneres de les voreres es veu que ja s'en cuiden; diumenge vareig veure en Serra al carrer de Beato Oriol, tot enfeinassat prenent mid's amb un propietari, el que fa preveure que aviat estaran llestes totes les voreres del nostre poble.

PERE TORT

Sabatesclops, novembre de 1932.



¡Es una delicia!



ANIS DEL MONO

DOLC
ETIQUETA VERMELLA

SEC
ETIQUETA VERDA

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors
per a bany i demés articles i accessoris

LA PROPAGADORA DEL GAS

AVINGUDA MARTÍ PUJOL
cantonada Ignasi Iglesias, Teléfon. 226

Fàbrica: INDUSTRIA, 82
Teléfon 92

Comentaris

Catalunya acaba de patentitzar el seu esquerrisme i catalanisme de manera clara i sense lloc a dubtes. Nosaltres no en dubtarem, però; som gent del poble que amb el poble viu, i practica-ment en coneixem l'esperit. Si algun cop la boira del recel s'ens ha posat davant dels ulls, no ha estat mai per desconfiar del poble, que és l'únic que sempre té raó i amb més sinceritat es produeix. Serien les maniobres pocs morals dels coneixedors de la màquina electoral si acàs, el que ens hauria pogut inocular el mal virus del pessimisme que, dit sia de pas, en aquesta ocasió no ha estat mai amb nosaltres. Sabiem que el poble ja és major d'edat i que les ofertes econòmiques no li farien torcer la consciència puix que avui ja que l'ingrés immediat d'unes pessetes, pot ésser l'auto-condenació a la misèria perpètua.

Per això Esquerra Republicana que tan afe-rrissadament ha estat combatuda, ha arribat enrobustida per la lluita al magnífic triomf que ha assolit arreu de Catalunya. Ara cal servir-lo aquest triomf, aquest triomf de Catalunya, de la Catalunya liberal i republicana, d'aquest poble aferrat a la terra, que llaura i fila, que doblega ferro i basteix instruments de treball, que conta-gia activitat a tothom que se l'hi apropa, i se l'encasta a les seves venes. D'aquest poble tot cor, sentimental, bon xic romàntic, en pugna sempre amb el materialisme desmesurat i eixorc de tot sentiment noble, que com a llop dintre pell d'anyell el grata sempre amb les odioses urpes que li esgarranxen carn viva de l'esperit, dit sia emprant la felicitat imatge de Ventura i Gassol.

I per consolidar-lo i caminant endavant cal treballar de ferm, cal que tota la família sincerament liberal s'apinyi perquè, no ho dubteu, el llop està a l'aguait i aprofitarà la primera ocasió que se li presenti. Cal que en tots els pobles on no hi sia s'hi creï i on hi sia s'engrandeixi, la llar del catalanista republicà liberal d'esquerra que serveixi de garantia i sentinella de les llibertats del poble.

Pel que afecta a Badalona, si tinguéssim autoritat, demanariem a tots els elements dispersos i a tots els que es troben desplaçats dintre d'altres organismes que atenguin la invitació que els feia ACCIO la setmana passada i vinguin a engroixir les llistes del Centre Republicà Català de transparent tradició republicana catalanista d'esquerra, per treballar a l'escalf dels 2.825 vots que obtindrem aquí, per l'engrandiment de Ba-

dalona i de Catalunya i el prestigi dels ideals d'esquerra amarats de generosa fraternitat.

Cal que els homes de fe vinguin amb nosaltres a fer la gran llar de Badalona, ben disposats a treballar pels ideals d'esquerra. Netament d'esquerra, s'enten, que el que no sigui d'esquerra ni tingui voluntat de sentir-ne els ideals, no cal pas que vingui que no el voldriem, puix que això seria una verruga al rostre del nostre Centre que podria desfigurar-li quelcom la fesomia. Els aficionats a la capelleta i a la conxorxa política domiciliària a espatlles de la resta, no cal pas que vinguin a casa nostra on el nostre lema és la bona fe i el companyerisme, que per alguna cosa som catalanistes republicans d'esquerra i no sotmetem els nostres ideals, perquè els tenim ben arrapats a l'ànima, a les condicions més o menys confortables d'un local.

Ens consta que els dirigents del Centre Republicà Català, es sentirien orgullosos de passar de dirigents a dirigits per companys amb més mèrits i intel·ligència, però també ens consta que no admeterien que ni ells ni llurs actuals companys fossin portats a la categoria del mul-tonisme. Com tampoc admeterien de cap de les maneres, que aquella fesomia que havem mentat fos desfigurada per quant, avans de traïr els ideals, és preferible desaparèixer.

Aquesta és la meva particular i modesta opinió, expressada amb tota sinceritat amb el que vulgarment es diu amb el cor a la ma.

MODEST ROC

Una conferència

Avui al vespre, tindrà lloc en el estatge social de l'Unió Socialista de Catalunya (secció de Badalona) una conferència, quina anirà a càrrec del diputat a Corts en Rafel Campalans.

Si voleu vestir elegant,

aneu a càrrec VIOLAN

B. BINUÉ TORRENS

DENTISTA



Visita: de 10 a 1 i de 5 a 7 Prat de la Riba, 41, 1-1

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres



Sant Llorenç, 59 Telèfon 375 Passatge Mercat, 7

Sessió de l'Ajuntament del dia 24 de novembre de 1932

Casas, diu que en confeccionar aquest Pressupost, la Comissió de Finances (que ara n'és president accidental) ha passat un verdader calvari, degut al no poguer armonitzar el pressupost amb l'actual, acusava un desnivell de més de 160.000 pessetes, per anivellar aquesta partida ha estat precis reforçar les actuals partides, espera que els Regidors aportaran tot el concurs, que no ha de fer-se qüestió de partit la seva discussió, i que la Comissió de Finances no es donarà per molestada si desestimen dit projecte de Pressupost, i acabà exhortant-los per a que aportin totes les iniciatives.

Munells, com a cap de la minoria Regionalista, recull les indicacions de l'Alcalde i procurarà portar-li el concurs demanat.

Aznar, com a cap de la minoria d'ell mateix, dóna el seu vot en principi i anuncia que aportarà noves iniciatives, que portarà un nou pressupost, vertaderament revolucionari, que ascendirà a la quantitat de 6.491.376 pessetes.

Coll, en nom de la seva minoria que representa (quina?) aportarà tota la seva intel·ligència i concurs.

Casas, dóna les gràcies a tots els regidors, especialment al senyor Aznar per les iniciatives que introduirà.

Cunillé, que en principi aprova el projecte i amb certes reserves demana quines mesures han pres la Comissió de Finances respecte les suggerències que va fer en Cairó, respecte a la supressió dels consums.

Casas diu que aquests resultats són molt difícils portar-los a cap, per ésser molt dubtosos. Que portaria una reducció de personal i els posaria en perill molt difícil.

S'acaba aquest debat amb un diàleg entre en Casas i en Cunillé, respecte unes visites que es varen fer respecte aquest particular a Tarragona i Reus per no haver-se donat compte.

Es posessiona novament de la presidència en

Casas i entren al Saló en Rogado i en Rodés.

Arbós formula un feix de precs i preguntes i l'Alcalde li contesta que tot ho tindrà en compte.

Rogado formula una denúncia contra el veterinari de l'Escorxador senyor Cussó i l'empleat Licer, denúncia varies irregularitats que succeeixen amb greu perill per la salut pública, que hi han abastejadors honrats i altres que no.

L'alcalde confirma les manifestacions d'en Rogado respecte a la desorganització que regna a l'Escorxador, que s'està estudiant un pla per a dar fi a tal estat de coses.

S'acordà, després d'una llarga discussió per a designar qui havia d'ésser el jutge instructor, i per últim quedà anomenat en Puértolas.

Rogado s'interessa per la monopolització de tot el personal que hi ha a l'escorxador i d'aquesta manera s'acabarà el frau que es fa.

S'entaulà un llarg debat respecte qui formava part de la comissió de revisió de personal, resultant que ningú sabia qui era el President ni que s'havia de fer. El públic riu, entaulant-se uns quants diàlegs entre els regidors i sense concretar-se res.

Arbós demana a en Rogado que concreti la paraula por que ha pronunciat, doncs ell interpreta el mot, por de fer el ridícol, tal i com s'ha fet en els altres expedients que s'han instruit.

Munell, també es justifica i en Serra declara que no hi ha cap regidor de la seva colla que hagi fallat.

Arbós, demana que a la pròxima sessió la presidència porti al Consistori l'acord que hi va haver de la facultat de nomenar personal era facultat de la Comissió de Governació, i es podrà esbrinar el cas de personal i tal volta es podrà parlar clar.

Rogado insisteix per última vegada se li accepti la dimissió de la Presidència de la Comissió de Finances que fa tant de temps que te presentada.

Munells li demana que expliqui altre vegada els motius que té.

Rogado li contesta que ja els ha explicat diferents vegades que és per acord del seu partit, per estar completament desplaçat a la referida Comissió, per trovar-se mancat d'una lleial col·laboració i que és injust sacrificar més a un home que amb

BANC DE BADALONA

FILIAL DEL BANC CENTRAL
Prat de la Riba, 4 - Telèfon 180

Sucursals i Agències en les principals
places d'Espanya. Corresponsals a tot
arreu del món

El BANC DE BADALONA efectua totes les operacions bancàries abonant interessos d'acord amb els màxims autoritzats per el Consell Superior Bancari

tnata sinceritat s'ha portat al Consistori.

Alcalde, creu que es pot acceptar la renúncia d'en Rogado, i que com tal com està previst en la Llei municipal, per motiu de que ha de celebrar-se eleccions dintre aquest mig any, li correspon ocupar la presidència de la Comissió de Finances el Regidor que ha obtingut major nombre de vots, que resulta ésser en Barriga, que no li reportarà cap benefici, ja que de fet ell la desempenya, i pregà a en Muñells per a que en Barriga accepti dita presidència.

Per últim, s'acorda aplaçar aquest assumpte per la pròxima sessió.

Padrós formula una denúncia respecte l'extracció

de sorra a la platja.

Xicart denuncia que es juga als prohibits, àdhuc l'intervenció del sereno en un escàndol que va haver-hi.

Alcalde, li contesta que te raó en Xicart, però que els municipals res hi poden fer per que els coneixen massa.

Puértolas, formula un prec respecte uns orinadors, que la presidència li contesta que procurarà esmenar-ho. Aixecant-se la sessió, que ha estat pròdiga en incidents, denúncies i diàlegs de lo més grotesc que es pot imaginar el lector.

Contra la guerra

un manifest

El clam espavantable de la guerra no s'ha extingit encara totalment a Europa. Milions de germans nostres conserven a les carns l'afrosa empremta i els esperits nacionals resten sotraquejats de la bàrbara estravada. Epopèia sense honor ni glòria, la guerra ha destruït les parts més vitals dels pobles, anorreant valors morals, colpejant principis humanitaris, estroncant fonts de riquesa i empal·lidint la llum guiadora que ratllava els horitzonts més prometedors i assequibles.

I com si el calvari no hagués de tenir fi, com si la humanitat fos irremediablement condemnada a sobrehumans martiris, l'espectre de la guerra redreça de bell nou la seva carcassa immunda i els xacals i els corbs de la follia guerrera esmolen els repugnants estres de presa.

Venturosament, no tots els auguris són males-trucs i enfront de l'esfereïdora imatge bèl·lica s'alcen les flames d'un ideal pacífic... I els esgarips fatídics són apaivagats i somorts per la serena veu d'altres homes que senten tot el ressó, tota la digna i noble jerarquia de llur pregona humanitat.

Contra els nacionalismes absorbent i abassagadors, contra els deficiis, contra els afanys de domi-

ni i de sobirania de pobles i d'organitzacions que esperen enfortir-se i triomfar amb la guerra, altres homes, més de trenta milions s'arreglaren i estrenyen les mans arreu del món amb el ferm voler d'evitar la guerra, de fer-la impossible de refusar-li llur concurs, d'encendre en tots els cors humans l'odi a la guerra, l'activa oposició, com un deure sagrat, a totes les causes que les promouen.

Cal que la nostra Catalunya s'uneixi a aqueixa creada contra la guerra que impulsen figures de mundial prestigi, com Einstein i Barbusse i Màxim Gorki i Romain Rolland. Catalunya deu ascendir a la suprema categoria dels màxims valors internacionals per tots els camins de la civilització i la democràcia Internacional contra la guerra li assenyala una de les rutes més dretureres i lluminoses. El Comitè Català contra la Guerra, que acaba de constituir-se obre a tots els que a Catalunya viuen i laboren, els seus braços i el seu cor germanívol. Als nostres regles atapaïts, immensos a través del món, hi cap tothom sense distinció d'ideari polític ni sentiment confessional. Per a anar contra la guerra n'hi ha prou amb sentir que tots els homes són germans per damunt de tot diferencial accident, i que és un deure lluitar fins anihilar-la, contra tota força enemiga de la gran fraternitat humana.

Catalans! Fem honor a la tradició pacifista de les nostres lleis i del nostre sentiment racial a Ca-

Comptes Corrents. A la vista, interès anyal: 2'50 %. A 8 dies, id. 3 %. A 1 any, id 4'50 %.

Caixa d'Estalvis. Imposicions en llibretes. Interès anyal: 4 %.

Imposicions a plaç fixe. A 6 mesos, interès anyal: 4 %. A 1 any, id. 4'50 %.

ELS INTERESSOS DE LES IMPOSICIONS A PLAÇ ES PAGARAN PER TRIMESTRES, SEMESTRES O ANYS VENÇUTS, A VOLUNTAT DELS IMponents

Girs - Transferències - Cartes de Crèdit - Dipòsit de valors - Cobrament de Cupons i Títols amortitzats - Ordres de Borsa - Consultes sobre valors

HORES D'OFICINA: de 9 a dos quarts de una i de 3 a dos quarts de sis

talunya, que perdé les seves llibertats en una guerra i les ha reconquerit pacíficament, pot i deu alçar la veu més pura i fer el gest més generós contra la guerra.

Per la llibertat de tots els pobles,
per la germanor de tots els homes,
contra totes les opressions,
Abaix la Guerra!

Catalans, i tots els que viviu a Catalunya a enfortir la nostra organització, sumeu-vos al moviment internacional contra la guerra. Envieu la vostra adhesió al Comitè Català: Via Laietana, 56.

LA COMISSIO ORGANITZADORA:

Martí Barrera, J. Bertran de Quintana, Francesc Cañadas, Albert Carsi, Josep Comas i Solà, Mi quel Font Felió, Vicens Fortuny, Joan A. De Güell i López, Angel Pestaña, Antoni Puch, Josep Lluís Sert i López, Josep M.º de Sucre.

Incendi imponent

Dimarts, entre vuit i nou del matí, un formidable incendi destruí una gran part de la fàbrica de cordes que el conegut industrial en Jaume Ribó té al Barri de Pomar de Baix, núm. 3.

Sembla que el foc s'inicià a l'ordidor, que estava abarrotat de gèneres. Era imponent i amenaçava les cases veïnes les quals hagueren de prendre precaucions. S'estengué tan ràpidament que la gran quantitat d'extintors d'incendis disposats, foren completament inútils.

Hi acudiren els bombers de Badalona i Barcelona treballant tots amb activitat temerària.

Hom evalua les pèrdues en unes 500.000 ptes.

Hom diu que la fàbrica estava assegurada en quatre companyies.



Ja sou soci de la Protectora
de l'ensenyança Catalana?

Incultura

Uns companys nostres del Centre Republicà Català ens han comunicat en caràcter particular el que segueix:

«Dilluns d'aquesta setmana, cap als volts de les onze, entrà al nostre cafè, en forma violenta, i manifestament agressiva un grup de 18 a 20 individus i en la mateixa forma, s'adreçaren als quatre o cinc companys que en aquell moment ens trobavem en el local».

«Portaven un exemplar d'ACCIÓ i seguint amb el mateix tò grollerament incorrecte, el patejaren damunt la taula preguntant si hi havia algú de la redacció per demanar-li explicacions.

«Digueren que ells eren els de la *tendeta* i no deixant el tò provocatiu i injuriós protestaren d'uns conceptes que hi havien en el nostre periòdic que acusava alguns d'ells d'haver perturbat el miting de l'Esquerra. En el grup hi reconeguerem els senyors Serra i Colls, abdos Tinents d'Alcalde i també alguns funcionaris de l'Ajuntament».

«En Martí els hi digué que no els extranyés el que deia el nostre periòdic, per quant uns quinze dies avans del miting en Serra havia dit que si l'Esquerra Republicana celebrés algún acte en el que hi hagués en Martí, ells l'estorbarien, encara que hi hagués en Macià».

«Aleshores el senyor Serra, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament, s'avançà i digué que ell havia dit que els actes que celebrés l'Esquerra i hi parlés en Martí Cabot, ells mourien soroll per tal de no deixar-lo parlar, encara que hi hagués en Macià. Tot això en paraules grolleres impropies d'una persona ben educada i menys encara del que ostenta un càrrec de Tinent d'Alcalde».

«Per últim intervingueren d'altres amb tò moderat manifestant que el que ells desitjaven era veure algún redactor per demanar-li una rectificació».

Naturalment, mai no havem tingut interès en atendre les reclamacions violentes, puix que en aquesta casa, no som energúmens ni ens mengem a ningú (i per la mateixa raó no creiem que s'ens hagin de menjar a nosaltres) i estem disposats a escoltar totes les queixes que es presentin en forma carrecte. De totes maneres, aquesta vegada, en gracia als ben educats, si res no es produeix que aconselli fer el contrari, estem disposats a publicar la lletra de rectificació que vulguin enviar-nos, sempre iquant sigui correcte.

MAGATZEMS LA MODA

PRAT DE LA RIBA, 39, 41 i 43

GÈNERES DE PUNT

per SENYORA, SENYOR I NEN el millor assortit, el millor preu, les millors classes

Gran assortit en Edredons des de 24 ptes. - Mantes llana matrimoni a 16 ptes. una

Bruses punt senyora a 4'75 - Vellut Canalé, novetat a 1'75 ptes. metre

El Dr. Surroca

ha instal·lat en la seva Farmàcia i Centre d'Específics, una balança de precisió per a saber exactament el pes de les criatures durant l'alletament

AJUNTAMENT DE BADALONA

Anunci

Per acord d'aquest Ajuntament es fa saber que el dia 15 de desembre vinent a les 10 del matí es celebrarà davant del Notari en el saló de sessions d'aquesta Casa Consistorial el sorteig de 162 títols de l'emprèstít d'aquest Municipi qual amortització correspon a l'any 1933.

El que es fa públic per a que arribi a coneixement dels posseïdors de títols de dit emprèstít per si volguessin presenciar el sorteig.

Badalona, 24 de novembre de 1932.

L'Alcalde-President,

J. Casas.

AJUNTAMENT DE BADALONA

Edicte

Format en 31 de desembre de 1930 el Padró general d'habitants, cal fer la rectificació anual del mateix, durant el seu termini legal de vigència.

La rectificació ha de fer-se el vinent mes de desembre, de conformitat amb la Llei Municipal de 2 d'octubre de 1877 i el Reglament de 2 de juliol de 1924 sobre població i termes municipals, declarat vigent pel Decret del Govern de la República de 30 de gener d'enguany, i sota les bases següents:

1.^a Les inscripcions i exclusions que procedeixen fer-se, es portaran a cap per tot els mes de desembre, cal, però, que llurs interessats presentin les declaracions oportunes a les oficines d'Estadística de l'Ajuntament.

2.^a Tot espanyol deu constar empadronat en algun Municipi. L'obligació de l'empadronament comprèn a tots els que resideixen en un terme municipal, no sols en l'època de fer-se el Padró, sinó que també en el període de la seva rectificació anual. Igualment té el deure tot espanyol, i en son cas els representants legals o causa-habents d'incapacitats i morts, de declarar tota classe d'alteració o eliminació a l'empadronament. Són responsables del compliment d'aquesta obligació els caps de família.

3.^a Ningú no pot ésser veí de més d'un municipi, i el que tingué residència alternativa en varis, optarà pel veïnatge d'un d'ells. Cas de que una persona tingui veïnatge en més d'un poble, es considerarà vàlida la última guanyada, essent nul·les les anteriors.

4.^a L'Ajuntament declararà d'ofici el veïnatge dels espanyols emancipats que en aquesta data facin dos anys que hagin fixat llur residència en aquest terme municipal o bé exerceixin un càrrec públic qualsevulla que sigui el seu temps de residència.

5.^a Els habitants d'aquesta ciutat que hagin canviat de domicili durant el present any, sense donar coneixement del trasllat a l'oficina d'Estadística de l'Ajuntament, hauran de fer-ho dintre de l'esmentat mes.

6.^a Les persones que d'ençà que regeix l'actual padró, formalitzat en desembre de 1930, s'hagin establert en aquesta ciutat sense haver-se donat d'alta al seu padró, hauran de fer-ho acompanyant el projecte de baixa del poble d'on procedeixin.

7.^a Els veïns que canviïn de residència per traslladar-se a una altra població, estan obligats a presentar la declaració corresponent per tal que es porti a cap llur eliminació del Padró d'habitants.

8.^a Les inclusions, exclusions i canvis que hagin de proposar-se a l'aprovació de l'Ajuntament per les declaracions presentades durant el període de la rectificació, estaran a disposició de quants vulguin examinar-les els dies i hores hàbils.

9.^a Durant el mes de gener, l'Ajuntament rebrà les declaracions contra la rectificació i resoldrà prop d'elles, consignant al llibre d'actes l'acord que prengui. Totes les persones, individuals i collectives, residents al terme, podran reclamar contra els acords de l'Ajuntament davant del Cap Provincial d'Estadística. El recurs s'entaularà davant l'Ajuntament dintre dels tres dies següents a la notificació escrita de l'acord als interessats.

El que, d'acord amb les disposicions vigents, s'anuncia per a coneixement dels interessats, per tal que no al·leguin ignorància i evitin responsabilitats que en cas d'incompliment seran exigides.

Badalona, 24 de novembre de 1932.

L'Alcalde,

J. Casas.

FERRETERIA LA BADALONESA

Neveres "EL IMAN"

VENEDOR EXCLUSIU



BATERIA DE CUINA I EINES
PER A LA INDUSTRIA

Prat de la Riba, 44

§ § § § § § §

Telèfon 39

Poc "seny"

Comprenem que el despit produït per la gran decepció de la passada jornada electoral ocasioni a les dretes catalanes moments enguniosos i de mal humor. L'amargor de les derrotes condueix al desequilibri i destrota l'enteniment dels homes que no saben afrontar les raons de l'adversitat.

No hauriem cregut mai, però, que el cinisme de la gent de la dreta arribés a l'extrem de falsejar i desviar les qüestions en proporcions tan desmesurades. Els partits que patrocinen i representen als elements d'ordre, que han de correspondre fidelment les exigències dels qui monopolitzen la «santa preseverancia» i exploten el nom de la «concordia» tenen l'obligació de profunditzar més les coses i no caure en la vulgaritat de desviar el vertader significat dels últims resultats electorals per anar entretenint la gana del adeptes més intrangigents.

La Lliga Regionalista en la passada lluita electoral tenia per endavant al seu favor totes les probabilitats d'anar de cara a un augment de vots i comptava a l'emsem amb un argument per explotar i un truc per enganyar incauts, que eren les possibilitats de que l'Esquerra sofriria una merma considerable de vots. Explicar al poble les circumstàncies d'unes coses naturals i adhoc previstes o explotar-les per aminorar els efectes de llur derrota, és tan com desentendre's i fugir d'estudi davant de la gran gesta d'un poble que per tercera vegada es ratifica entussiasmicament pels ideals republicans catalanistes d'esquerres.

Els vots que ha tingut de més la Lliga no són els que ha tingut de menys l'Esquerra: ni són aquests, perquè els que en les eleccions passades deixaren de votar l'Esquerra i en 28 de juny de 1931 la votaren, no aniran mai als rengles de cap partit de dreta. El petit augment de vots experimentat a la Lliga s'explica clarament perquè en aquestes últimes eleccions han acudit a les urnes molts senyors Esteves porucs i espantadissos que en les eleccions de diputats a les constituents no sortiren de casa per por de quedar aplastats sota la gran riuada clamorosa i desbordant que amb la papereta a la ma anava a enterrar les despulles d'una dinastia tirànica ja extingida.

Els sufragis que ha tingut de menys l'Esque-

rra representen uns sentiments profundament esquerrans i personificant un esperit revolucionari que no s'adapta a la marxa gradual i evolutiva del perfeccionament de les coses. L'Esquerra Republicana de Catalunya pot fer ma d'aquests elements demà mateix, si les circumstàncies i les exigències del moment ho aconsellessin. El dia que els fonaments de les llibertats instaurades perillessin i la reacció aixequés el cap amenaçadora ni hauria prou en un sol crit per a formar a les grans multituds disciplinades, en peu de guerra.

Les dretes catalanes això ho saben tan bé com nosaltres, però la qüestió per ells es anar despistant i entretenint-se en la ridícula comèdia de fer notes comparatives a fi d'enganyar al poble fent-li veure que les passades eleccions iniciaren la devallada de l'Esquerra i reflexaren el principi de l'increment de les dretes.

Els homes de la Lliga en l'art de la transfiguració i de les maquinacions de cara i creu, en són mestres. Però estavem acostumats a que quan la extrelimitada petulancia d'aquesta gent arribava al màxim de la truculència sortia la veu del quefe clamant pels sagrats principis del «seny» i estirava les riendes dels cavalls desbocats fent posar a tò el cervell desequilibrat dels seus adeptes.

Aquesta vegada hem anat errats de comptes perquè precisament el senyor Cambó ha estat el primer en perdre el timó. Les encisadores xifres comparatives de la última jornada electoral l'hi han fet veure una revifalla llanguida però temptadora i l'hi han omplert el cap de serradures. Nosaltres hem cregut veure en el seu recent i precipitat viatge a París al missatge frenètic i nirviós que corra a postrar-se als peus del fatídic i desconsolat Borbó per a donar-li una nova consoladora i unes dades alentadores per les il·lusions perdudes.

Jugar amb foc es perillós i els homes de dreta que es creuen ésser els únics mantenidors dels conceptes de Pau, Tranquil·litat i Ordre el pitxor que poden fer és buscar les pessigolles dels que votaren l'Esquerra en juny de 1931 i han deixat de fer-ho en novembre de 1932 perquè preconitzen unes teories més radicals i avançades en la forma de governar els pobles.

SIXTO

<p>CINEMA VICTORIA</p> <p>Dies 3 i 4 Dmsbre 1932</p> <p>MALVADA per E. Landi i V. Mc. Laglen</p> <p>Intrigas Periodísticas per James Dun</p> <p>Dibuixos animats</p> <p>Noticiario sonoro Fox</p>	<p>CINEMA NOU</p> <p>Dies 3 i 4 Dsmbre de 1932</p> <p>DIRIGIBLE per Jak Hofl</p> <p>Rancho sombrio per C. Jones i M. de la Motte</p> <p>¡Huye faldal! en espanyol</p> <p>Dibuixos animats</p>	<p>Teatre Guimerà-Picardol Cinema</p> <p>Dies 3 i 4 Dsmbre de 1932</p> <p>Aidez de tragedia</p> <p>Remordimiento en espanyol</p> <p>Dibuixos animats</p> <p>Gráficos Paramount</p>	<p>CINEMA ZORRILLA</p> <p>Dies 3 i 4 Dsmbre 1932</p> <p>Parejas Modernas</p> <p>Manos arriba</p> <p>Actualidades sonoras</p> <p>DIBUIXOS ANIMATS</p>
--	--	---	---